ไฟฟ้า.

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะวิศวกรรมศาสตร์ โทร.๒๖๑๐ ต่อ ๑๑๓

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๐๘/๑๒๙๑ **วันที่** ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง มอบเอกสารสรุปจากหนังสือทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑ (21 th CENTURY SKILLS)

เรียน หัวหน้าสาขา

ตามที่กองนโยบายและแผนมีกำหนดจัดโครงการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑ สู่ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ในพื้นที่สงขลา ระหว่างวันที่ ๒๖ -๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมคณะบริหาร (๖๓๒๐๕) ชั้น ๒ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบ เฉลิมพระชนมพรรษา นั้น

ในการนี้ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้สำเนาสรุปจากหนังสือทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑ (21 th CENTURY SKILLS) เพื่อให้คณาจารย์ทุกคนได้ศึกษาและนำเข้าการร่วมโครงการฯ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และดำเนินการ

(รองศาสตราจารย์มนัส อนุศิริ)
คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ที่ ๔๒๐/๒๕๕๗
เรื่อง ให้บุคลากรเข้าร่วมโครงการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑ สู่ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่สงขลา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการก้าวสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา โดยครูผู้สอนถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง รวมถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นกลไกในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในอนาคต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงจัดให้มีโครงการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑ สู่ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยขึ้น เพื่อสร้างความตระหนัก ตื่นตัว ให้แก่ครูผู้สอนในการเตรียมรับมือกับยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ และเพื่อเป็นการหาแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป ในระหว่างวันที่ ๒๖ – ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมคณะบริหารธุรกิจ (๖๓๒๐๕) ชั้น ๒ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบ เฉลิมพระชนมพรรษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา เพื่อให้การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จึงขอแต่งตั้งบุคลากรรายนามต่อไปนี้ เข้าร่วมโครงการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์

๑) รองศาสตราจารย์มนัส อนุศิริ
๒) รองศาสตราจารย์จรูญ เจริญเนตรกุล
๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำรูญ สมบูรณ์
๔) นายจำนงค์ เพชรประกอบ
๕) นายนันทชัย ชูศิลป์
๖) นายสมมาตร์ สวัสดิ์
๗) นายอรุณ ลูกจันทร์
๘) นายพงศ์ศักดิ์ ศุขมณี
๙) นายถาวร เกื้อสกูล
๑๐) นายชลัท ทิพากรเกียรติ

/๑๑) นายพรนรายณ์ ....

๑๑) นายพรนรายณ์ บุญราศรี

๑๒) นายสมใจ หมื่นจร

๑๓) นางรจณา คูณพูล

๑๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ สังขรัตน์

๑๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรวัตร เจยาคม

๑๖) จ่าสิบเอกต่อลาภ การปลื้มจิตร

๑๗) นายคณโฑ ปานทองคำ

๑๘) นายสมโภชน์ บุญสมสุข

๑๙) นายอุดม นพรัตน์

๒๐) นายธรรมนงค์ ทวีชื่น

๒๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสุทธิ์ พงศ์พฤกษธาตุ

๒๒) นายพิทักษ์ สถิตวรรธนะ

๒๓) นายอัมพร บุญราม

๒๔) นายกิจติ มินา

๒๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด ลีลาชนะชัยพงษ์

๒๖) นายพิทักษ์ บุญนุ่น

๒๗) นายชลัช สัตยารักษ์

๒๘) นางปฏิมากร จันทร์พริ้ม

๒๙) นายธีรพงษ์ ฉิมเพชร

๓๐) นายศุภชัย อรุณพันธ์

๓๑) นายพรชัย แคล้วอ้อม

๓๒) รองศาสตราจารย์สมพันธ์ อำพาวัน

๓๓) นายนิทัศน์ ถูกต้อง

๓๔) นายสัญญา ผาสุข

๓๕) นางสาวชยานิษฐ์ บุญสนิท

๓๖) นายจินดา สามัคคี

๓๗) นายเจริญชัย ฮวดอุปัต

/๓๘) นางสาว.....

๓๘) นางสาวดรุณี ชายทอง

๓๙) นายเสนอ สะอาด

๔๐) นางรุ่งลาวัลย์ ชูสวัสดิ์

๔๑) นายภราดร เรืองกูล

๔๒) นายสายัณ ละอองโชค

๔๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรสิทธิ์ ระวังวงศ์

๔๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยวิทย์ สุวรรณ

๔๕) นายวิทยา ศิริคุณ

๔๖) นายซูไฮดี สนิ

๔๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดช เหมือนขาว

๔๘) นางสาวจุฬาลักษณ์ โรจนานุกูล

๔๙) นางสาววรรธนพร ชีววุฒิพงศ์

๕๐) นายรอมฎอน บูระพา

๕๑) นางสาวพิชญา พิศสุวรรณ

๕๒) นายมาหามะสูไฮมี มะแซ

๕๓) นายพันธยศ วรเชฐวราวัตร์

๕๔) นางพรโพยม วรเชฐวราวัตร์

๕๕) นางสาวธยา ภิรมย์

๕๖) นางโสภิดา จรเด่น

๕๗) นางสาวภัทราภา จ้อยพจน์

๕๘) นายลิขิต วรรณพงศ์

๕๙) นายวิชัย ประยูร

๖๐) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพล ชูสวัสดิ์

๖๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉลอง อุไรรัตน์

๖๒) นายวรวิทย์ ศรีวิทยากูล

๖๓) นายจักรนรินทร์ ฉัตรทอง

๖๔) นายวรพงค์ บุญช่วยแทน

/๖๕) นายจตุพร.. ....

๖๕) นายจตุพร ใจดำรงค์

๖๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ ดุลยกุล

๖๗) นายบรรเลง คำเกตุ

๖๘) นายบัญญัติ นิยมวาส

๖๙) ว่าที่ ร.ต.อเนก ไทยกุล

๗๐) นายทศพร จันทร์กระจ่าง

๗๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุวัฒน์ เจริญจิต

๗๒) นายอุดร นามเสน

๗๓) นายพรชัย เพชรสงคราม

๗๔) นายพรประสิทธิ์ คงบุญ

๗๕) นายวสันต์ จีนธาดา

๗๖) นายฐานวิทย์ แนมใส

๗๗) นายประทีป ทิพย์ประชา

๗๘) นายเสรี ทองชุม

๗๙) นายบรรเจิด โปฏกรัตน์

๘๐) นายจีระศักดิ์ เพียรเจริญ

๘๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิพร บุญญานุวัตร์

๘๒) นายเฉลิม ศิริรักษ์

๘๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัตน์ พร้อมพุทธางกูร

๘๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ชูกลิ่น

๘๕) นายนราธร สังข์ประเสริฐ

๘๖) นายชัยสิทธิ์ ชูสงค์

๘๗) นายอรรถพล คงหวาน

๘๘) นายสันติ สถิตวรรธนะ

๘๙) นายกีรติ อินทวิเศษ

๙๐) นายกิติศักดิ์ วัฒนกุล

๙๑) นายสุวิพล มหศักดิสกุล

๙๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุธ สุจิโต

/๙๓) นางนงนาฏ ....

๙๓) นางนงนาฎ ระวังวงศ์

๙๔) นางสาวปิยะพร มูลทองชุน

คณะบริหารธุรกิจ

๑) รองศาสตราจารย์เยาวพา ณ นคร

๒) นางนวรัตน์ ผิวนวล

๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษบรรณ เหลี่ยวรุ่งเรือง

๔) นางชฎามาศ แก้วสุกใส

๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์รัตน์ ชูแก้ว

๖) นายปรีชา เจริญสุข

๗) นางสาวพิมลสวาดิ ศรียา

๘) นางสุพินดา โจนส์

๙) นางสาวรักขิฏา เอี่ยมวิจารณ์

๑๐) นางสาวอาอีฉ๊ะ บิลละเต๊ะ

๑๑) นางสาวกมลพร วัรรณชาติ

๑๒) นางชิดชนก หมาดหมาน

๑๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุพาภรณ์ อุไรรัตน์

๑๔) นางวีราวรรณ มารังกูร

๑๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระศักดิ์ ตุลยาพร

๑๖) นางสุวภัทร อำพันสุขโข

๑๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชญา ชุมศรี

๑๘) นางอันธิกา ทิพย์จำนงค์

๑๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธันยาภรณ์ ดำจุติ

๒๐) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิเชษฐ์ พรหมใหม่

๒๑) ดร.วัลลภา พัฒนา

๒๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธยา สมสุข

๒๓) นางสาวบุสรินทร์ คูนิอาจ

/๒๔) ผู้ช่วย.....

๒๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริยา นิตย์มี

๒๕) นางสาวรัตนา พัฒโน

๒๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันติพงศ์ ตั้งธรรมกุล

๒๗) สิบเอกนราวัตร กาญจนพันธ์

๒๘) นางสาวกัญฐณา สุขแก้ว

๒๙) นางสาวพลอยกนก ขุนชำนาญ

๓๐) นายชัยนันท์ ปัญญาวุทโส

๓๑) นายธีภากรณ์ นฤมาณนลินี

๓๒) นายจตุพร จิรันดร

๓๓) นางพัชรี ทิพย์ประชา

๓๔) นางสาวดนยรัตน์ คัคโนภาส

๓๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พศิกา ชำนาญเวชกิจ

๓๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา พงศกร

๓๗) นางสาวเบญจลักษณ์ เข้มคุ้ม

๓๘) นางอัจฉรา รัตนมา

๓๙) นางภาณุพร เต็มพระสิริ

๔๐) นางพรวดี เพ็งสุวรรณ

๔๑) นางสาวธันยพร อริยะเศรณี

๔๒) นางสาวมนต์ทนา คงแก้ว

๔๓) นางสาวจุฑามาศ รอดเนียม

๔๔) นางสาวกุลธีรา ทองใหญ่

๔๕) ดร.อรพรรณ จันทร์อินทร์

๔๖) นางสาวหมื่นสุดารักษ์ ไล่สาม

๔๗) นางสุภาพร ทองราช

๔๘) นายณัฐวุฒิ จันทร์ศรีบุตร

๔๙) นางนงเยาว์ อินทสโร

๕๐) นายนัดพลพิชัย ดุลยวาทิต

/๕๑) นางปาลิตา.....

๕๑) นางปาลิตา เอกอุรุ

๕๒) นายภาคภูมิ บุญญาศรีรัตน์

๕๓) นางสุชาดา ศรีเชื้อ

๕๔) นางชวนพิศ เจยาคม

๕๕) นางภัทราภรณ์ แก้วกนิษฐารักษ์

คณะศิลปศาสตร์

๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรวรรณ สุภานิตย์

๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลดารา เพียรเจริญ

๓) นางชญาดา เฉลียวพรหม

๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธารินทร์ มานีมาน

๕) นายสุธรรม มัควัลย์

๖) นางจินตนา เจริญเนตรกุล

๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์เทพ เกิดเนตร

๘) นางจิราพร ศรีสายะ

๙) นายอภิวัน สมบูรณ์ดำรงกุล

๑๐) นางสาวศิริวัลย์ พฤฒิวิลัย

๑๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจินต์ ทับวงษ์

๑๒) นายณรงค์ สุนทรอภิรักษ์

๑๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญชลี สุวรรณะ

๑๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจิตรา ค้ำไพโรจน์

๑๕) นางวิชชุลฎา ถาวโรจน์

๑๖) นางสาวจิราภรณ์ ตันติพงศ์อาภา

๑๗) นางถนอมศรี เจนวิถีสุข

๑๘) รองศาสตราจารย์ทรรศนีย์ คีรีศรี

๑๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์กันทริน รักษ์สาคร

๒๐) นางศศิธร สุวรรณปัทมะ

/๒๐) นาย...

๒๑) นายบุญฤทธิ์ โอมณี

๒๒) นางสาวจุฑาภรณ์ ภารพบ

๒๓) นางไพพรรณ มุ่งศิริ

๒๔) นายจักรายุธ มุ่งศิริ

๒๕) นายบูชา เหน็บบัว

๒๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมณฑา ดำรงเลาหพันธ์

๒๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ฆังฆะ

๒๘) รองศาสตราจารย์มุกดา สุขุสวัสดิ์

๒๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุจา ทิพย์วารี

๓๐) รองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย คีรีศรี

๓๑) นายมนู จิตรสิงห์

๓๒) นางณิชา ประสงค์จันทร์

๓๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นวลศรี อุทัยเชฏฐ์

๓๔) นายชาลี ศรีนวล

๓๕) นางนุชลี ทิพย์มณฑา

๓๖) นางพรรณพร อุไรวงศ์

๓๗) นางเจริญขวัญ ลิ่มศิลา

๓๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ อินทรักษ์

๓๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ เกตุแก้ว

๔๐) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกากรอง เทพรักษ์

๔๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภณิดา จิตนุกูล

๔๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศทิวัส ยอดล้ำ

๔๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร สุวรรณะ

๔๔) นายไพจิต พันธุ์ทอง

๔๕) นายสมภพ ประดิษฐสาร

๔๖) นางสาวรวิวรรณ พวงสอน

๔๗) นางสาวศุภวรรณ ตันตสุทธิกุล

๔๘) นางสาวนุชเนตร กาฬสมุทร์

/๔๙) นาง...

๔๙) นางสาวสาลินี ทิพย์เพ็ง

๕๐) นางสาวกาญจนพัฐ กลับทับลัง

๕๑) นางฉัตรดาว ไชยหล่อ

๕๒) นางสาวปัญญรัศม์ ลือขจร

๕๓) นางสาวฐิตินาร์ถ คำยอด

๕๔) นางสาวพัลลภา คทายุทธ

๕๕) นางสาวกิตติยา พิศุทธางกูร

๕๖) นางสาวธินัฐดา โกมล

๕๗) นางภารุณีย์ ตุกชูแสง

๕๘) นายวราวุฒิ ดวงศิริ

๕๙) นายอดิศักดิ์ จิตภูษา

๖๐) นางสาวจิรภัทร ภู่ขวัญทอง

๖๑) นายอัฏฐชัย ถาวรสุวรรณ

๖๒) นายวีระชัย ท่าดี

๖๓) นางสุปราณี วุ่นศรี

๖๔) นางสาวมาริสา เส็นเหมาะ

๖๕) ว่าที่พันตรีจักรกฤษณ์ จุฑาทิพรัตน์

๖๖) นายสมบูรณ์ ประสงค์จันทร์

๖๗) นายกิติศักดิ์ ชุมทอง

๖๘) นายยูโสบ ดำเต๊ะ

๖๙) นางสาววรรษวดี แก้วประพันธ์

๗๐) ว่าที่ ร.ต.หญิงจุฑาฎา เทพวรรณ

๗๑) นายโกสินทร์ ทีปรักษพันธ์

๗๒) นายนพดล โพชกำเหนิด

๗๓) นางรัชดา เพ็ชร์ชระ

๗๔) นางสาวภัทราพร ทิพย์มงคล

๗๕) นางเลิศศิริ พวงแก้ว

/ ๗๖) นาย...

๗๖) นายเมธัส พานิช

๗๗) Mr.Neil Cameron Cuthbertson

๗๘) Mr.Pierce Mountney

๗๙) Mr.Ryan Rommel M.Dominguez

๘๐) นางณาฐวรา จิรันดร

๘๑) นายพลชัย ขาวนวล

๘๒) นายเวคิน หนูนำวงศ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑) นายสุรพงษ์ ถาวโรจน์

๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ หนูเนียม

๓) นางสาวปิยาภรณ์ ธุระกิจจำนง

๔) นายปิยาภรณ์ อรมุต

๕) นายนิพนธ์ กปิลกาญจน์

๖) นายสำราญ ขวัญยืน

๗) นายเสริมศักดิ์ สัญญาโณ

๘) นางจิหา แก้วแพรก

๙) นายจเร สุวรรณชาต

๑๐) นายพิษณุ อนุชาญ

๑๑) นางธันย์นรีย์ โมราศิลป์

๑๒) นางสาวงามเพชร อัมพรวัฒนพงศ์

๑๓) นางสาวเจนจิรา ขุนทอง

๑๔) นางสาวมัลลิกา ปู่เพ็ชร์

๑๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นราวัฒน์ เลิศวิทยาวิวัฒน์

๑๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พันธเทพ มารังกูร

๑๗) นายพัฒนา ธรรมสุวรรณ

๑๘) นายธาม วชิรกาญจน์

๑๙) นายมงคล ชนินทรสงขลา

/๒๐) นาย....

๑) นายจามีกรมะลิซ้อน

๒) นางสาวกนกวรรณพรภัคมาน

๓) นายสุรวัชหมู่เก็ม

๔) นายพลากรพันธุ์มณี

๕) นายศุภชัยศรีขวัญแก้ว

๖) นายกิตติพิมเสน

๗) นางสาวอิงอรเพ็ชรเขียว

๘) นายสาโรจน์มีพวกมาก

๙) นายเอกพงษ์คงฉาง

๑๐) นางสาวรื่นฤทัยรอดสุวรรณ

๑๑) นางสาวแก้วสุดาบุตรเผียน

๑๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิยะดายืนตระกูล

๑๓) นางสาวอภิฤดีอนันตพันธ์

๑๔) นางสาวอารีนาอีสามะ

๑๕) นายนวัทตกรอุมาศิลป์

๑๖) นางตะวันตนยะแหละ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

๑) รองศาสตราจารย์สุชาติเย็นวิเศษ

๒) นายสุรพลสุภารัตน์

๓) นายณชพรรัตนาภรณ์

๔) นายวีระยุทธจันทรักษา

๕) นายพิชิตเพ็งสุวรรณ

๖) นายสุจริตสิงหพันธุ์

๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะประสงค์จันทร์

๘) นายขจรศักดิ์พงศ์ธนา

๙) นายวิชาญเพชรมณี

๑๐) นายไชยยะธนพัฒน์ศิริ

๑๑) นายทวิชาติเย็นวิเศษ

/๑๒) นาย...

๑๒) นายศักดิ์ชัย ตันติวิวัทน์
๑๓) นายปิติพงศ์ เกิดทิพย์
๑๔) นายกรภัทร เฉลิมวงศ์
๑๕) นายอรุณ สุขแก้ว
๑๖) นายอภิรพ แก้วมาก
๑๗) นายวรรัฐ ลิ่มศิริวงศ์
๑๘) นายจักรกฤษฎ์ แก้วประเสริฐ
๑๙) นายวิมล บุญรอด
๒๐) นางสาวบุษราคัม ทองเพชร
๒๑) นางสาวเอกญา แววภักดี
๒๒) นายจรัญ ธรรมใจ
๒๓) นายสมพงษ์ แก้วหวัง
๒๔) นางสาวมณฑนรรห์ วัฒนกุล
๒๕) นางสาวฤทัย ประทุมทอง

วิทยาลัยรัตภูมิ

๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษณพงศ์ สังขวาสี
๒) นายเฉลิม แก้วจันทร์
๓) นายพิชิต แก้วแจ้ง
๔) นายสถาพร ขุนเพชร
๕) นายปรีชา ชัยกูล
๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาวนา พุ่มไสว
๗) นางสาวรัชนี ชุมนิรัตน์
๘) นางสุพัตรา เพ็งเกลี้ยง
๙) นางพัชรินทร์ บุญนุ่น
๑๐) นายภาณุมาศ สุยบางดำ
๑๑) นางธมลชนก คงขวัญ
๑๒) นายศิวดล นวลนภดล
๑๓) นางวันดี นวนสร้อย
๑๔) นายวันประชา นวนสร้อย

/๑๕. นาย.....

๑๕) นายอรุณรักษ์ ตันพานิช
๑๖) นายทักษ์สุริยา หมาดสะ
๑๗) นายธนะวิทย์ ทองวิเชียร
๑๘) นางสาวน้ำเพ็ญ พรหมประสิทธิ์
๑๙) นางอำมรรัตน์ คงกะโชติ
๒๐) นางอาริษา โสภาจารย์
๒๑) นายอารีย์ เต๊ะหละ
๒๒) นายณัฐิรงค์ กฤตานนท์
๒๓) นายสมชาย ตุละ
๒๔) นายประชิต พรหมสุวรรณ
๒๕) นางสาวฐิติมา จุลจินดา
๒๖) นางสาวสุภาวดี มากอ้น

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรเจิด กาญจนเจตนี)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รักษาราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

กำหนดการโครงการสัมมนาทางวิชาการ
หัวข้อเรื่อง "ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21
สู่ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย"

ครั้งที่ 1พื้นที่สงขลา

26 พฤษภาคม 2557	
08.30 น. - 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 น. - 09.30 น.	ประธานกล่าวเปิด โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุจา ทิพย์วารี อธิการบดีมหาวิทยาลัยฯ
09.30 น. - 12.30 น.	ประเด็นการเสวนา เรื่อง"การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21" 1. เกริ่นนำ หนังสือ ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 21st century skills : Rethinking how students learn. โดย ศาสตราจารย์กิตติคุณพีระศักดิ์ จันทร์ประทีป 2. เสวนาประเด็น "จิตห้าลักษณะสำหรับอนาคต" (ปัจจัยหรือต้นทุนภายในของมนุษย์ที่สอดคล้องส่งเสริมการเรียนรู้) (บทที่ 1) โดย ศาสตราจารย์กิตติคุณพีระศักดิ์ จันทร์ประทีป และรองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ธรรมรัตน์วาสิก เสวนาร่วมกับ : คณบดีคณะศิลปศาสตร์ : คณบดีคณะบริหารธุรกิจ : คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ดำเนินการเสวนาโดย : นายไชยยะ ธนพัฒน์ศิริ (ผู้ช่วยอธิการบดี)
12.30 น. – 13.30 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.30น. –18.30 น.	3. เสวนาประเด็น : - "การออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบใหม่เพื่อสนับสนุนทักษะแห่งศตวรรษที่ 21" (ปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของมนุษย์) (บทที่ 6) - "การเรียนรู้แบบร่วมมือและการแก้ไขความขัดแย้ง :ทักษะที่จำเป็นแห่งศตวรรษที่ 21" (กระบวนการการเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ) (บทที่ 9) โดย ศาสตราจารย์กิตติคุณพีระศักดิ์ จันทร์ประทีป และรองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ธรรมรัตน์วาสิก

	เสวนาร่วมกับ : คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ : คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี : ผู้อำนวยการวิทยาลัยรัตภูมิ ดำเนินการเสวนาโดย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ หนูเนียม (รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา)
27 พฤษภาคม 2557	
09.00 น. - 10.00 น.	เสวนาทิศทางการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 ประเด็นการเสวนา : "ในทศวรรษหน้า (อีก 10 ปี) ทักษะอันเป็นรูปธรรมของนักศึกษา/คณาจารย์ จากคณะฯ ของท่าน มีด้านใดบ้าง (ความคาดหวังจากแนวคิด/นโยบาย/การบริหารและปฏิบัติของท่าน" โดย (คณบดี , ผู้อำนวยการวิทยาลัย)
10.00 น. - 12.00 น.	แบ่งกลุ่มระดับสาขา แลกเปลี่ยนเรียนรู้นำแนวคิดการศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 สู่การปฏิบัติ (หัวหน้าสาขา)
12.00 น. - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น. - 15.00 น.	แบ่งกลุ่มระดับสาขา แลกเปลี่ยนเรียนรู้นำแนวคิดการศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 สู่การปฏิบัติ (หัวหน้าสาขา)
15.00 น. - 18.00 น.	เสวนาหาข้อสรุปแนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 (ผู้เสวนา : ตัวแทนแต่ละสาขา)
28 พฤษภาคม 2557	
09.00 น. - 12.00 น.	เสวนาทิศทางประเด็นการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 สู่ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (ผู้เสวนา : ตัวแทนคณะศิลปศาสตร์ ตัวแทนคณะบริหารธุรกิจและตัวแทนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์) ดำเนินการเสวนาโดย : นายเสนอ สะอาด
12.00 น. -- 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น. - 16.00 น.	เสวนาทิศทางประเด็นการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 สู่ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (ผู้เสวนา : ตัวแทนคณะวิศวกรรมศาสตร์ ตัวแทนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และตัวแทนวิทยาลัยรัตภูมิ) ดำเนินการเสวนาโดย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ประสงค์จันทร์

16.00 น. – 18.00 น.	สรุปแนวทางจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 **ผู้สรุป : นายสุรพงษ์ ถาวโรจน์** **(รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา)**
18.00 น.	กล่าวปิดโครงการ

<u>หมายเหตุ</u>: พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม ช่วงเช้า เวลา 10.15 – 10.30 น. และช่วงบ่าย เวลา 14.15 – 14.30 น. กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

21th CENTURY SKILLS

ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21

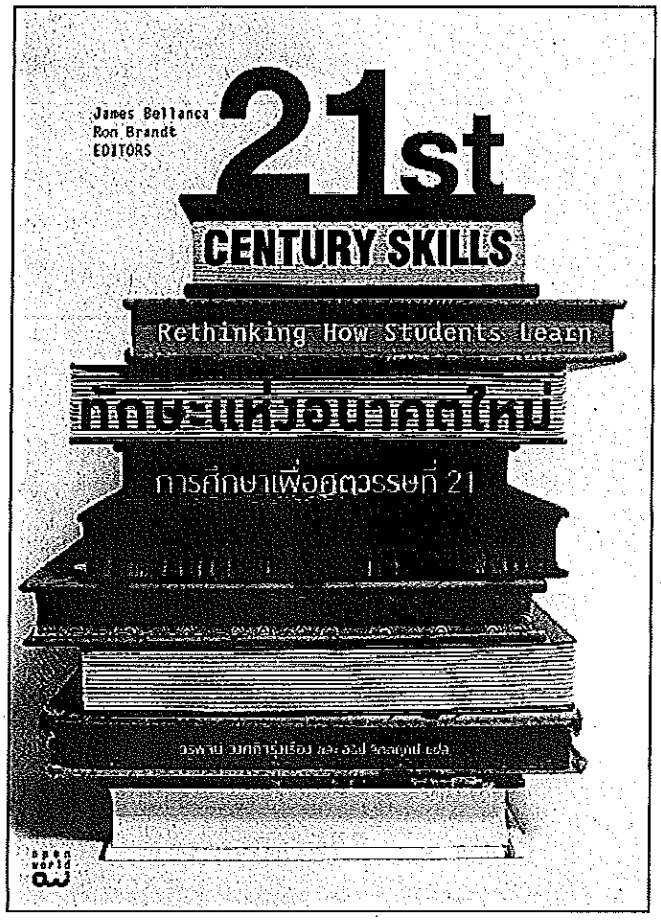

แนวคิดริเริ่มของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในภาคส่วนที่สำคัญของสังคมมักเกิดขึ้นจากคนนอก เช่นเดียวกับการเคลื่อนไหวที่รู้จักในชื่อ "ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21" ซึ่งสนับสนุนโดยภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สมาชิกของภาคีฯ ประกอบด้วยบริษัทขนาดใหญ่ องค์กรวิชาชีพระดับประเทศ และสำนักงานด้านการศึกษาของรัฐ หน่วยงานเหล่านี้มีความกังวลเพราะเล็งเห็นความจำเป็นที่ประชาชนจะต้องมีทักษะที่ยังประโยชน์ได้เกินกว่าทักษะที่เน้นในโรงเรียนทุกวันนี้ ผู้นำที่ได้รับเลือก รวมทั้งประธานาธิบดีโอบามา และผู้ว่าการรัฐจำนวนมากต่างเห็นพ้องว่าการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งจำเป็น ถ้าต้องการเห็นนักเรียนอเมริกันมีศักยภาพพอที่จะแข่งขันในตลาดงานระดับโลก

เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ภาคีฯ ได้แจงรายละเอียดของกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งอย่างเห็นทุกรัฐรับไปใช้เป็นวาระนำเพื่อปรับปรุงการสอน การพลิกโฉมนโยบายของรัฐที่เข้าร่วมคาดว่าจะเริ่มต้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการศึกษาในปัจจุบันก่อน และในขั้นต่อไป ภาคีฯ ต้องการเห็นแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานใหม่ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นขึ้นได้

อันที่จริง แนวปฏิบัติที่หวังผลลัพธ์ดังกล่าวเริ่มปรากฏให้เห็นมากขึ้น ครู หัวหน้าครู หัวหน้าเขตการศึกษา และกรรมการบริหารโรงเรียนที่รับกรอบความคิดนี้ไปใช้ก่อนใครก็เริ่มจะเห็นผล ครูบางคนได้เปลี่ยนแปลงห้องเรียนให้เป็นสถานที่สำหรับเรียนรู้ที่เพียบพร้อมด้วยเทคโนโลยี นักเรียนในชั้นได้ลองสิ่งใหม่ได้ทำโครงการเสี่ยงตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่สำคัญ

แม้ว่าโรงเรียนที่ปรับตัวเข้าสู่วาระของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ยังมีจำนวนน้อยกว่าโรงเรียนที่ยังยึดติดกับแนวปฏิบัติและเนื้อหาของศตวรรษที่ 20 แต่การเปลี่ยนแปลงก็เริ่มปรากฏขึ้นบ้างแล้ว โดยเฉพาะในรัฐที่เป็นสมาชิกของภาคีฯ ในบางรัฐผู้นำของการเปลี่ยนแปลงคือโรงเรียนในกำกับของรัฐที่พยายามหลบหนีจากโมเดลจากเรียนการสอนแบบ "เดิมๆ" ขณะที่ในบางรัฐผู้นำของการเปลี่ยนแปลงคือโรงเรียนรัฐที่นิยามความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนและการสอนขึ้นมาใหม่

ในระดับเขตการศึกษา การปฏิรูปโดยรวมสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่ง ในเมืองทูซอน รัฐแอริโซนา และเมืองวอเรนวิลล์ รัฐอิลลินอยส์ ผู้นำโรงเรียนตั้งแต่กรรมการบริหารและฝ่ายบริหารส่วนกลาง ได้เผยวิสัยทัศน์เรื่องการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และแผนเชิงยุทธศาสตร์ในระดับเขตแก่สาธารณชน แผนการเหล่านี้ผลักดันให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งได้แก่การออกแบบตึกเรียนใหม่การเปลี่ยนหลักสูตร การพัฒนาทางวิชาชีพในระยะยาวสำหรับผู้นำและครูและการบูรณาการเทคโนโลยีในแต่ละโรงเรียน

ในระดับรัฐ เวสต์เวอร์จิเนีย ซึ่งเป็นรัฐที่สนับสนุนทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ตั้งแต่แรกได้ชักชวนให้กระทรวงศึกษาธิการของรัฐต่างๆ เข้าร่วมการส่งเสริมทักษะศตวรรษใหม่ เวสต์เวอร์จิเนียได้สร้างเว็บไซต์ที่ใช้งานง่ายชื่อว่า Teach 21 (http://wvde.state.wv.us/teach21/) โดยเสนอมาตรฐานสมรรถภาพสำหรับศตวรรษที่ 21 อันประกอบด้วยแนวการสอนแผนหน่วยการเรียน และแนวคิดตัวอย่างสำหรับการเรียนรู้จากโครงการซึ่งครอบคลุมเนื้อหาและสาขาสำหรับผู้ที่ต้องช่วยเหลือเป็นพิเศษ และได้จัดเตรียมกลุ่มผู้นำครูที่คอยช่วยเหลือผู้ที่ใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านโครงการตลอดทั้งปีการศึกษา ครูและโรงเรียนต่างๆ อาทิ โรงเรียนประถมประจำเขตวอชิงตันในเมืองบูแคนนอนถูกกระตุ้นให้ทบทวนวิธีการสอนและการประเมินให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของทรัพยากรที่มีมากมายนี้ และนำการเรียนรู้จากโครงการไปใช้ในการสอนประจำวัน

รัฐอิลลินอยส์เลือกใช้วิธีการที่ต่างออกไป เมื่อกรรมาธิการด้านการศึกษาแห่งรัฐอินลินอยส์เข้าเป็นสมาชิกของภาคีฯ อย่างเป็นทางการกลุ่มผู้นำภาคการศึกษาและภาคธุรกิจได้ตั้งกลุ่มความร่วมมืออิสระเพื่อดึงเขตการศึกษาให้เข้ามาร่วมวางแผนการนำกรอบความคิดของภาคีฯ ไปปฏิบัติ วิสัยทัศน์ของกลุ่มความร่วมมือในรัฐอิลลินอยส์นี้มีแผนการที่จะสร้างความร่วมมือระหว่างเขตต่างๆ เพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพในระยะยาวและการเปลี่ยนแปลงโดยรวมในโรงเรียนที่เป็นสมาชิก แกนนำของกลุ่มความร่วมมือซึ่งทำงานใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ของคระกรรมาธิการฯ กำลังเชื่อมโยงกระบวนการ "จากล่างขึ้นบน" ของตนเข้ากับแผนกำหนดทิศทางของคณะกรรมาธิการฯ ซึ่งของกระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นที่โรงเรียนมัธยมนิวไทรเออร์อีสต์ (New Trier East) เมืองวินเนทกา รัฐอิลลินอยส์

และตั้งชื่อโดยแมรี ไอดา แมคไกวร์ (Mary Ida Maguire) ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตการศึกษาในตอนนั้น กระบวนการจากล่างขึ้นบนสนับสนุนให้กลุ่มต่างๆ อาทิ ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ช่วยกันออกความเห็นเรื่องสิ่งที่ต้องปรับปรุงเพื่อจัดสรรงบในปีการศึกษาถัดไป ความเห็นที่ดีที่สุดของแต่ละกลุ่มจะอยู่อันดับบนคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่สุ่มเลือกจากกลุ่มต่างๆ จะกำหนดเกณฑ์ คัดเลือกความคิดที่ดีที่สุดและทำข้อเสนอต่อกรรรมการจัดสรรงบประมาณโรงเรียน คณะกรรมการของกลุ่มความร่วมมือ 30 คน ใช้กระบวนการจากล่างขึ้นบนนี้ในการกำหนดโครงการนวัตกรรมที่สมควรได้รับเงินเพื่อดำเนินการ

ในระดับประเทศ มีองค์วิชาชีพต่างๆ จำนวนหนึ่งที่ร่วมมือกับภาคีฯ แต่ที่โดดเด่นที่สุดคือ สภาครูภาษาอังกฤษแห่งชาติ (National Council of Teachers of English), สมาคมครูวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (National Science Teachers Association), สภาสังคมศึกษาแห่งชาติ (National Council for Social Studies) และสมาคมห้องสมุดแห่งสหรัฐอเมริกา(American Library Association) องค์กรเหล่านี้ได้ร่วมมือกับภาคีฯ ในการพัฒนาแนวทางสำหรับทรัพยากรทางออนไลน์ เพื่อบูรณาการทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในเนื้อหา องค์กรอื่นๆ เช่น สมาคมการศึกษาแห่งชาติ (National Education Association)และสามาคมกำกับดูแลและพัฒนาหลักสูตร (Association for Supervision and Curriculum Development) ได้ดำเนินการเพื่อช่วยยกระดับการรับรู้ของสมาชิก

เราขอเริ่มต้นด้วยการอธิบายวิสัยทัศน์ที่จัดทำโดยภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เราตระหนักดีว่าหนังสือรวบรวมบทความเล่มนี้ไม่ใช่บทสรุปของการศึกษาในหัวข้อดังกล่าว แต่เราเชื่อมั่นว่านี่คือก้าวที่สำคัญอีกก้าวหนึ่ง

ภารกิจแรกของเราให้การคิดทำหนังสือเล่มนี้คือ กำหนดประเด็นหลักที่จะนำไปสู่การสนทนา จากนั้นจึงกำหนดตัวผู้เขียนที่คร่ำหวอดในวงการและมีสายตากว้างไกลเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่กำหนดไว้เราขอให้พวกเขาช่วยตอบคำถามพื้นฐานสามข้อที่จะช่วยอธิบายแนวคิดสำคัญของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังนี้ (1) เหตุใดทักษะที่ระบุในกรอบความคิดจึงจำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคต (2) ทักษะใดที่สำคัญที่สุด และ (3) เราทำอะไรได้บ้างที่จะช่วยผลักดันให้โรงเรียนบรรจุทักษะเหล่านี้ในรายการสอนเพื่อให้การเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 บังเกิดผล

ประเด็นสำคัญในการเสวนา

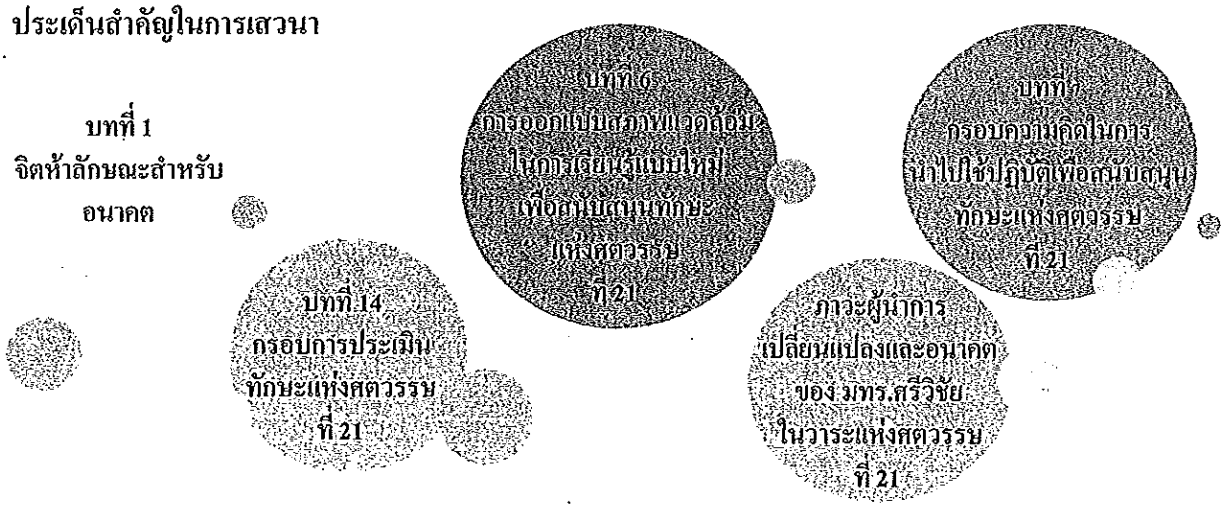

➢ **สรุปความของบทต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือ**

ในบทเกริ่นนำ เคน เคย์ ประธานภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 นำเสนอกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งภาคีฯ พยายามผลักดัน เขาตอบคำถามหลักสามข้อข้างต้นและสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการสอนและการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กัน โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น

ในบทที่ 1 เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ กล่าวถึงจิต 5 ลักษณะที่สังคมควรปลูกฝังในคนรุ่นถัดไป โดยมีสามลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และอีกสองลักษณะที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ การ์ดเนอร์อธิบายลักษณะสำคัญของจิตแต่ละลักษณะ ให้เห็นว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และอาจถูกบิดเบือนได้อย่างไร เขาสรุปด้วยคำแนะนำว่าลักษณะทั้งห้าของจิตน่าจะหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเพื่อสนับสนุนการเติบโตของมนุษย์ได้อย่างไร

ในบทที่ 2 ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ลินดา ดาร์ลิง-แฮมมอนด์ เธอเรียกร้องให้มีการปรับนโยบายครั้งใหญ่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยแนะนำให้ปรับเปลี่ยนมาตรฐาน, หลักสูตร, วิธีการสอนและการประเมินไปในทิศทางเดียวกัน สร้างความเข้มแข็งทางวิชาชีพในหมู่ครูและผู้บริหารโรงเรียน ปรับเปลี่ยนตารางเวลาให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางวิชาชีพมากขึ้น และจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียนต่างๆ อย่างเท่าเทียม เธอกำชับให้สหรัฐอเมริการใช้แนวทางที่สมดุลมากขึ้นในการปฏิรูปโรงเรียน และเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งหากสหรัฐฯ ต้องการกอบกู้ความเป็นผู้นำด้านการศึกษา

ในบทที่ 3 คริส ดีดี้ เปรียบเทียบทักษะสำคัญต่างๆ สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยตั้งคำถามว่า "คำว่าทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 นั้นมีนิยามที่หลากหลายเพียงใด" เขาตั้งข้อสังเกตว่าความไม่ชัดเจนของคำว่าทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อาจเป็นปัญหา การตรวจสอบของเขาจึงให้ความกระจ่างว่ากรอบความคิดทั้งหลายนั้นมีอะไรที่เหมือนกัน และมีอะไรบ้างเป็นจุดต่างที่ช่วยเสริมแนวคิดความหมายให้กับแนวคิดที่กำลังมีอิทธิพลนี้

ในบทที่ 4 ริชาร์ด และรีเบ็กคา ดูโฟร์ อภิปรายเรื่องถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่จำเป็นต่อการสอนทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พวกเขาสังเกตว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการสอนทักษะชีวิตและทักษะการทำงานอย่างที่ภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องการ คือ ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพที่เป็นต้นแบบของทักษะเหล่านั้น พวกเขาเชื่อว่าชุมชนดังกล่าวคือเครื่องมือสำคัญที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงอย่างที่ผู้สนับสนุนทักษะฯ อยากจะเห็น

ในบทที่ 5 โรบิน โฟการ์ตี และไบรอัน พีท กล่าวถึงประเทศสิงคโปร์ที่ซึ่งพวกเขาทำงานเป็นที่ปรึกษาด้านการศึกษาให้กับโครงการ "สอนให้น้อยลง เรียนรู้ให้มากขึ้น" (Teach Less, Learn More)

โฟการ์ตีและพีทเล่าความคิดและความรู้สึกของครูที่ลังเลว่าจะเลือกอะไร ระหว่างวิธีเดิมๆ แบบอำนาจนิยมที่เน้นการแข่งขัน กับวิธีแบบใหม่ที่ให้นักเรียนทำงานเป็นทีมและตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจได้มากกว่าการท่องจำ

ในบทที่ 6 บ็อบ เพิร์ลแมน พาราชมอาคารเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน และชี้ให้เห็นว่าการออกแบบสไตล์กล่องสี่เหลี่ยมอย่างที่เราคุ้นเคยในปัจจุบันเหมาะกับโมเดลของโรงงานที่ล้าสมัยไปแล้ว เขาแสดงให้เห็นว่าในการออกแบบอาคารเรียนแบบใหม่ต้องคำนึงถึงประโยชน์ก่อนรูปแบบ ซึ่งประโยชน์ที่ว่าในความหมายปัจจุบันคือการมีส่วนร่วม การแก้ไขปัญหา และการสื่อสาร

ในบทที่ 7 เจย์ แม็คไท และเอลเลียต ซีฟ พยายามตอบคำถามว่า เราจะรวมผลลัพธ์ที่พึงประสงค์สำหรับศตวรรษที่ 21 เข้าไปในหลักสูตรที่อัดแน่นซึ่งตกค้างมาจากศตวรรษก่อนได้อย่างไร โดยใช้แนวทางอย่างเป็นระบบที่ใช้ประโยชน์จากหลักและแนวปฏิบัติของแนวทางการออกแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ ผู้เขียนแสดงองค์ประกอบหลักที่สัมพันธ์กัน 5 ประการ ซึ่งได้แก่

(1) พันธกิจด้านการสอน (2)หลักในการเรียนรู้ (3) หลักสูตรและระบบประเมินผล (4) โปรแกรมการสอนและแนวปฏิบัติ (5) ปัจจัยสนับสนุนโดยรวม ผู้เขียนสำรวจองค์ประกอบแต่ละอย่าง และเสนอแนะวิธีที่โรงเรียน และเขตการศึกษาสามารถนำไปปรับปรุงองค์กรจนสามารถนำแนวคิดนี้ไปปฏิบัติในการเรียนการสอนเพื่อสร้างทักษะแห่งศตวรรษใหม่ให้แก่นักเรียนทุกคน

ในบทที่ 8 จอห์น แบเรลล์ แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้จากปัญหาเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 1 เขาอธิบายวิธีที่ครูจะสามารถปรับเปลี่ยนหลักสูตรจากวิธีที่สอนอยู่ฝ่ายเดียวไปสู่การสอนที่เปิดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและตั้งคำถาม ตัวอย่างเชิงรูปธรรมของเขาแสดงให้เห็นว่าการสืบค้นจากปัญหาสามารถปรับใช้ได้กับนักเรียนทุกวัย ทุกระดับความสามารถ และมีปัญหาในการเรียนทุกรูปแบบ

ในบทที่ 9 เดวิด จอห์นสัน และโรเจอร์ จอห์นสัน ชี้ให้เห็นความท้าทายสำคัญ 4 ประการในศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้แก่ (1) การพึ่งพากันในระดับโลกที่มากขึ้น (2) จำนวนประเทศประชาธิปไตยที่เพิ่มขึ้น (3) ความต้องการผู้ประกอบการที่มีหัวสร้างสรรค์ (4) ความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีการพัฒนาอัตลักษณ์ส่วนบุคคล ทั้งสองอภิปรายว่าเหตุใดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การพิพากษาเชิงสร้างสรรค์ และการต่อรองเพื่อแก้ไขปัญหา จึงมีบทบาทอย่างยิ่งในการสอนนักเรียนให้มีความสามารถและคุณค่าที่จำเป็นต่อการรับมือความท้าทายเหล่านี้ เพื่อนำไปสู่ชีวิตที่สร้างสรรค์และสมบูรณ์

ในบทที่ 10 ดักลาส ฟิเชอร์ และแนนซี เฟรย์ อธิบายวิธีการสามอย่างที่ครูสามารถใช้รับมือกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างสุดขั้วและความต้องการของนักเรียน

ในศตวรรษที่ 21 วิธีดังกล่าวได้แก่ (1) การพิจารณาหน้าที่การใช้งานมากกว่าตัวเครื่องมือ (2) การทบทวนนโยบายด้านเทคโนโลยี และ (3) การพัฒนาความคิดของนักเรียนผ่านการสอนอย่างจงใจ

ในบทที่ 11 เซอริล เลมกี แนะนำนวัตกรรม 3 อย่างที่สำคัญของการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้แก่ การทำให้เห็นภาพ การทำความรู้ให้เป็นประชาธิปไตย และวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เธอสาธิตได้อย่างน่าประทับใจให้เห็นถึงวิธีที่เทคโนโลยีจะช่วยให้เกิดความสมดุลระหว่างแนวทางของการใช้ภาพกับการสื่อสารแบบเดิมที่ใช้ภาษาเป็นหลัก

ในบทที่ 12 อลัน โนเวมเบอร์ ตอกย้ำเหตุผลของเพิร์ลแมนในการออกแบบโรงเรียนขึ้นมาใหม่ โดยชี้ข้อควรระวังในการใช้เทคโนโลยีราคาแพงเพื่อสืบทอดแนวโน้มในการมองโรงเรียนในฐานะผู้ดูแลด้านการเรียนรู้ของนักเรียน เขากล่าวว่าถึงเวลาแล้วที่เราไม่เพียงแต่จะต้องออกแบบโครงสร้างทางกายของโรงเรียนเท่านั้น แต่ต้องรวมไปถึงวัฒนธรรมของโรงเรียนด้วย เทคโนโลยีทำให้นักเรียนสามารถพึ่งพาโรงเรียนน้อยลงและมีความรับผิดชอบจัดการเรื่องการเรียนรู้ของตนเองได้มากขึ้น

ในบทที่ 13 วิล ริชาร์ดสัน เรียกร้องให้เราหันมาสนใจเทคโนโลยีเครือข่ายทางสังคมที่ได้รับความนิยมอย่างล้นหลาม โดยกล่าวว่าภูมิทัศน์ใหม่อันทรงพลังนี้แม้จะมีปัญหามากมาย แต่ก็มีศักยภาพในการสร้างการเรียนรู้ได้อย่างมหาศาล เขาอธิบายถึงความนิยมของชั้นเรียนเสมือนในระดับโลก, ความท้าทายของการเรียนรู้แบบไร้ข้อจำกัดจากชั้นเรียนเสมือน,ศักยภาพและหลุมพราง และหนทางที่นักการศึกษาจะสามารถเปลี่ยนไปสู่ความรู้พื้นฐานด้านเครือข่ายเพื่อปรับปรุงคุณภาพของประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน

ในบทที่ 14 ดักลาส รีฟส์ ชี้ปัญหาอันท้าทายของการประเมิน เขาแย้งว่าเราจะวัดทักษะต่างๆ ที่ผู้สนับสนุนทักษะศตวรรษที่ 21 ต้องการได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อเราทิ้งการทดสอบแบบมาตรฐานเท่านั้น เขาเสนอเกณฑ์ 3 อย่างเพื่อกำหนดวิธีที่นักการศึกษาจะสามารถรู้ได้ว่านักเรียนกำลังเรียนรู้เนื้อหาและทักษะของศตวรรษที่ 21 หรือไม่ และแสดงให้เห็นว่าเกณฑ์เหล่านี้นำไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างไร
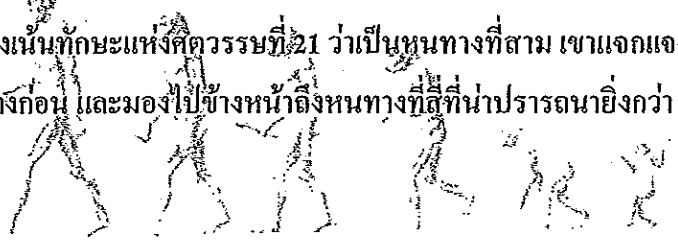
ในบทส่งท้าย แอนดี ฮาร์กรีฟส์ สรุปหนังสือเล่มนี้ด้วยการตั้งคำถามเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเพื่อสนับสนุนทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าใช้การเปรียบเปรยเพื่ออธิบายประวัติความเป็นมาของการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและน่าจะเกิดในอนาคต เขาแบ่งพัฒนาการด้านการศึกษาออกเป็นระยะต่างๆ และเรียกการมุ่งเน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ว่าเป็นหนทางที่สาม เขาแจกแจงผลลัพธ์ในเชิงบวกและลบที่เกิดขึ้นจากหนทางก่อน และมองไปข้างหน้าถึงหนทางที่สี่ที่น่าปรารถนายิ่งกว่า